

det være os umuligt at gaa med til dette Lovforslag, hvis den højterede Minister fastholder dette, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Præsteløftet; hvilket vil medføre, at vi faar 2 Slags Præster i Danmark.

Kirkeministeren (Povlsen): Jeg har kun Grund til at være tilfreds med den Modtagelse, dette Lovforslag har faaet. De tre første Ordførere har — jeg tør næsten sige ubetinget — sluttet sig til Lovforslaget. Den sidste Ordfører gav Lovforslaget principiel Tilslutning; jeg er dog ikke sikker paa, at der vil opnaas Enighed med denne sidste ærede Ordfører, idet de Krav, han stillede, paa forskellige Punkter i hvert Fald, ikke vil kunne møde Tilslutning fra min Side.

Det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) udtalte Ønske om, at man alle Vegne vilde spørge Menighederne, om de ønskede en af den Slags Præster, her er Tale om. Dette vil jo altid ske, idet ingen Menighed faar en Præst uden at være spurgt gennem sit Menighedsraad; der er ganske vist de ganske faa Embeder, som besættes uden Menighedsraadets Medvirkning, men for disse Embeders Vedkommende skal jeg meget gerne gaa med til, at Menighedsraadet skal spørges om, hvorvidt de ønsker en ikke-teologisk Præst.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds (Kammersgaard) udtalte Ønsket om, at den Prøve, der er Tale om i Stykke 6, ikke maa blive til en almindelig Eksamen. Han var her i stærk Modsetning til det ærede 20de Medlem for Hovedstaden. (J. Oskar Andersen), som netop krævede noget i den Retning, og som mente, at Biskopperne havde udtalt et Ønske om, at de maatte faa Lov til at foranstalte en saadan ensartet Prøve. Jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem har Ret i, at det er Biskoppernes Ønske, at der skal være en ensartet Prøve. Jeg tror netop, Biskopperne har fuld Forstaaelse af, at her maa der høj Grad tages Hensyn til Individualiteterne, saa man ikke kan opstille en saadan ensartet Eksamen. Jeg er enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds i, at man ikke skal gaa til en saadan ensartet Eksamen. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds nævnede som Eksempel paa Mænd, der vilde kunne komme i Betragtning i Henhold til Punkt

6, en Mand, som man plejer at kalde Ordspørgs-Balling, og deri har det ærede Medlem saavist Ret. De, der har fulgt den Mand gennem hans lille kirkelige Tidsskrift „Vægteren“, vil erkende, at her er en Mand, der sandelig burde have været Præst, og at det er ganske urimeligt, at der ikke var Adgang for en saadan Mand til at blive Præst.

Jeg vender mig saa til det ærede 20de Medlem for Hovedstaden. Han rejste først det Spørgsmaal, om der virkelig var nogen Nødstilstand, saa at man behøvede at gaa til disse overordentlige Foranstaltninger. Han kom til det Resultat, at man ikke kunde sige, at der egentlig var nogen Nødstilstand, men mente dog, det var rigtigt, at Administrationen saa sig for i Tide, idet Forholdet snart vil ændres. Og det vil jo ske, saa snart, at det virkelig er paatrængende nødvendigt, at der handles nogenlunde hurtigt her. Jeg har netop ved Fremsættelsen af Lovforslaget udtalt, at med de bestaaende Forhold for Øje vilde man kunne klare sig med den Tilgang af teologiske Kandidater, vi har. Dog maa jeg føje til, at det er saaledes, at det ogsaa kun er lige akkurat. 5-Aaret 1915—19 — jeg husker ikke, om det ærede Medlem var inde derpaa — viser en Tilgang af teologiske Kandidater paa 189, men samtidig har Forbruget været 195; der er altsaa i Virkeligheden et Underskud i disse Aar, og de Aar, der ligger forud, stiller sig ugunstigere. Nu er det ganske vist rigtigt, at Tilgangen til det teologiske Studium i de senere Aar er blevet betydeligt større. Men man maa huske paa, at det mærker man først flere Aar efter, saa for at imødegaa en Trang, der er lige for Haanden, kan det ikke nytte, at man henviser til den øgede Tilgang til det teologiske Studium.

Det ærede Medlem udtalte, at det var glædeligt, at jeg denne Gang loyalt havde spurgt baade Biskopperne og det teologiske Fakultet. Men hvad Tak faar jeg for det, at jeg denne Gang loyalt har spurgt? Kun den, at det ærede Medlem nu stiller Krav om, at jeg skal spørge adskilligt flere. Nu skal jeg spørge ikke blot dem, jeg altsaa loyalt har spurgt, men jeg skal spørge Menigheden her i Danmark, og jeg skal spørge de kirkelige Organisationer. Med Hensyn til det sidste maa jeg tilstaa, at jeg ikke rigtig forstaaer, at man skulde spørge de kirkelige Organisationer; det første har jeg i Sinde